

31992L0112

31.12.1992

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 409/11

DIREKTIVA SVETA 92/112/EGS**z dne 15. decembra 1992****o postopkih usklajevanja programov za zmanjševanje in končno odpravo onesnaževanja z odpadki iz industrije titanovega dioksida**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je bila Direktiva Sveta 89/428/EGS z dne 21. junija 1989 o postopkih usklajevanja programov za zmanjševanje in končno odpravo onesnaževanja z odpadki iz industrije titanovega dioksida ⁽⁴⁾ razveljavljena s sodbo Sodišča z dne 11. junija 1991 zaradi neprimerne pravne podlage ⁽⁵⁾;

ker državam članicam, ki so sprejele potrebne ukrepe za usklajitev z navedeno direktivo, ni treba sprejeti novih ukrepov v zvezi s to direktivo, pod pogojem, da so že sprejeti ukrepi v skladu s to direktivo;

ker ima lahko pravna praznina, ki jo je povzročila razveljavitev navedene direktive, škodljive vplive na okolje in pogoje konkurence v sektorju proizvodnje titanovega dioksida; ker je treba znova vzpostaviti materialno stanje, ki ga je vzpostavila navedena direktiva;

ker je cilj te direktive približati nacionalne zakonodaje v zvezi s pogoji proizvodnje titanovega dioksida, da bi odpravili obstoječa neskladja pri konkurenčnosti različnih industrijskih proizvajalcev in da bi zagotovili visoko stopnjo varstva okolja;

ker Direktiva Sveta 78/176/EGS z dne 20. februarja 1978 o odpadkih iz industrije titanovega dioksida ⁽⁶⁾, zlasti člen 9 Direktive, zahteva od držav članic, da pripravijo programe za postopno zmanjšanje in morebitno odpravo onesnaževanja, ki ga povzročajo odpadki industrijskih obratov, obstoječih na dan 20. februarja 1978;

ker ti programi določajo splošne cilje za zmanjšanje onesnaževanja s tekočimi in trdnimi odpadki ter odpadnimi plini, ki naj bi bili doseženi do 1. julija 1987; ker naj bi bili ti programi predloženi Komisiji, da bi ta lahko predstavila Svetu primerne predloge za njihovo usklajevanje v zvezi z zmanjšanjem in morebitno odpravo tega onesnaževanja ter izboljšanje pogojev konkurence v industriji titanovega dioksida;

ker je treba za varstvo vodnega okolja prepovedati odmetavanje odpadkov in odvajanje določenih odpadkov, zlasti trdnih in močno kislih odpadkov, odvajanje drugih odpadkov, zlasti šibko kislih in nevtraliziranih odpadkov, pa postopno zmanjšati;

ker morajo obstoječi industrijski obrati uporabiti ustrezne sisteme za obdelavo odpadkov, da bi v predvidenih rokih dosegla določene cilje;

ker lahko pri šibko kislih odpadkih in nevtraliziranih odpadkih nekaterih obratov povzroči vgradnja takih sistemov velike tehnično-gospodarske težave; ker morajo zato imeti države članice možnost, da odložijo uporabo teh določb, pod pogojem, da pripravijo program učinkovitega zmanjšanja onesnaževanja, ki ga predložijo Komisiji; ker mora imeti v primeru posebnih težav držav članic Komisija možnost podaljšanja ustreznih rokov;

⁽¹⁾ UL C 317, 7.12.1991, str. 5.

⁽²⁾ UL C 94, 13.4.1992, str. 158 in UL C 305, 23.11.1992.

⁽³⁾ UL C 98, 21.4.1992, str. 9.

⁽⁴⁾ Sodba z dne 11. junija 1991, Primer C-300/89, Komisija proti Svetu (še ni objavljena).

⁽⁵⁾ UL L 201, 14.7.1989, str. 56.

⁽⁶⁾ UL L 54, 25.2.1978, str. 19; Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 83/29/EGS (UL L 32, 3.2.1983, str. 28).

ker morajo imeti države članice, ko gre za odvajanje določenih odpadkov, možnost uporabiti cilje kakovosti, in sicer tako, da so rezultati povsem enakovredni tistim, ki jih dosežemo s pomočjo mejnih vrednosti; ker je treba to enakovrednost prikazati v programu, ki je predstavljen Komisiji;

ker je brez poseganja v obveznosti, ki za države članice izhajajo iz Direktive Sveta 80/779/EGS z dne 15. julija 1980 o mejnih vrednostih kakovosti zraka ter priporočenih vrednostih žveplovega dioksida in suspendiranih delcev ⁽¹⁾ in Direktive Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov ⁽²⁾, je primerno zaščititi kakovost zraka z določitvijo ustreznih emisijskih standardov v zvezi z emisijami plinov pri proizvodnji titanovega dioksida;

ker morajo države članice za preverjanje učinkovite uporabe ukrepov prevzeti nadzor nad dejansko proizvodnjo vsakega obrata;

ker se je treba, če je to tehnično in gospodarsko možno, izogibati vsem odpadkom iz industrije titanovega dioksida ali jih ponovno uporabiti, in ker je treba te odpadke ponovno uporabiti ali odstraniti tako, da pri tem nista ogrožena človekovo zdravje ali okolje;

ker določbe te direktive ne vplivajo na možnost držav članic ohraniti ali sprejeti, na področju, ki ga ureja ta direktiva, strožje določbe za varstvo okolja,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva v skladu s členom 9(3) Direktive 78/176/EGS določa postopke za usklajevanje programov za zmanjšanje in morebitno odpravo onesnaževanja, ki ga povzročajo obstoječi industrijski obrati, in ima namen izboljšati pogoje konkurence v industriji titanovega dioksida.

⁽¹⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 30; Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 89/427/EGS (UL L 201, 14.7.1989, str. 53).
⁽²⁾ UL L 188, 16.7.1989, str. 20.

Člen 2

1. Za namene te direktive:

(a) pri uporabi sulfatnega postopka pomeni izraz:

— trdni odpadki:

— netopni ostanki rude, ki jih v proizvodnem postopku žveplova(VI) kislina ni razgradila,

— zelena galica, kristalni železov sulfat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$),

— močno kisli odpadki:

— matična lužina, ki nastaja pri fazi filtriranja, ki sledi hidrolizi raztopine titanoil sulfata. Če so te matične lužine pomešane s šibko kislimi odpadki, ki skupaj vsebujejo več kot 0,5 % proste žveplove(VI) kisline in različne težke kovine ⁽³⁾, obravnavamo mešanico lužine in odpadkov skupaj kot močno kisle odpadke,

— obdelani odpadki:

— filtrirne soli, mulji in tekoči odpadki, ki nastajajo pri obdelavi (koncentriranju ali nevtralizaciji) močno kislih odpadkov in vsebujejo različne težke kovine, razen nevtralizirani in filtrirani ali dekantirani odpadki, ki vsebujejo sledove težkih kovin in katerih pH-vrednost je pred razredčenjem večja od 5,5,

— šibko kisli odpadki:

— pralne vode, hladilne vode, kondenzati ter drugi mulji in tekoči odpadki, razen odpadkov, zajetih v zgornjih opredelitvah, ki vsebujejo 0,5 % ali manj proste žveplove(VI) kisline,

— nevtralizirani odpadki:

— vsako tekočino, katere pH-vrednost je večja od 5,5 in vsebuje le sledove težkih kovin ter jo pridobimo neposredno s filtracijo ali dekantiranjem mešanice, dobljene iz močno kislih ali šibko kislih odpadkov z nevtralizacijo ter s postopki zmanjševanja vsebnosti težkih kovin v njih,

— prah:

— vse vrste prahu iz proizvodnih obratov, zlasti prah rude in prah pigmenta,

⁽³⁾ Ta opredelitev zajema tudi močno kisle odpadke, ki so bili razredčeni tako, da vsebujejo 0,5 % ali manj proste žveplove(VI) kisline.

— SO_x :

— plinasti žveplov dioksid in trioksid, ki se sproščata na različnih stopnjah proizvodnega postopka in postopkov obdelave odpadkov, vključno s kapljicami kisline,

(b) pri uporabi klorovega procesa pomeni izraz:

— *trdni odpadki*:

— netopni ostanki rude, ki v proizvodnem postopku niso reagirali s klorom,

— kovinski kloridi in kovinski hidroksidi (filtrirni ostanki), ki kot trdne snovi nastajajo pri proizvodnji titanovega tetraklorida,

— ostanki koksa, ki nastajajo pri proizvodnji titanovega tetraklorida,

— *močno kisli odpadki*:

— odpadki, ki vsebujejo več kot 0,5 % proste klorovodikove kisline in različne težke kovine ⁽¹⁾,

— *obdelani odpadki*:

— filtrirne soli, mulji in tekoči odpadki, ki nastajajo pri obdelavi (koncentriranju ali nevtralizaciji) močno kislih odpadkov in vsebujejo različne težke kovine, razen nevtralizirani in filtrirani ali dekantirani odpadki, ki vsebujejo sledove težkih kovin in katerih pH-vrednost je pred razredčenjem večja od 5,5;

— *šibko kisli odpadki*:

— pralne vode, hladilne vode, kondenzati ter drugi mulji in tekoči odpadki, razen odpadkov, zajetih v zgornje opredelitve, ki vsebujejo 0,5 % ali manj proste klorovodikove kisline,

— *nevtralizirani odpadki*:

— vsaka tekočina, katere pH-vrednost je večja od 5,5, ki vsebuje le sledove težkih kovin in jo pridobimo neposredno s filtracijo ali dekantiranjem mešanice, dobljene iz močno ali šibko kislih odpadkov z nevtralizacijo ter s postopki zmanjševanja vsebnosti težkih kovin,

— *prah*:

— vse vrste prahu iz proizvodnih obratov, zlasti prah rude, prah pigmenta in koksov prah,

— *klor*:

— plinasti klor, ki se sprošča v različnih stopnjah proizvodnih postopkov,

(c) pri uporabi sulfatnega ali klorovega postopka pomeni izraz:

— *odmetavanje*:

— vsako namerno odstranjevanje snovi in materialov v celinske površinske vode, notranje morske vode, teritorialno morje ali na odprto morje z ladij ali zrakoplovov ⁽²⁾.

2. Izrazi, ki so opredeljeni v Direktivi 78/176/EGS, imajo za namene te direktive enak pomen.

Člen 3

Odmetavanje kakršnihkoli trdnih odpadkov, močno kislih odpadkov, obdelanih odpadkov, šibko kislih odpadkov ali nevtraliziranih odpadkov, navedenih v členu 2, je z učinkom od 15. junija 1993 prepovedano.

Člen 4

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi prepoved odvajanja odpadkov v celinske površinske vode, notranje morske vode, teritorialno morje in odprto morje:

(a) glede trdnih odpadkov, močno kislih odpadkov in obdelanih odpadkov, ki nastajajo v obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek:

— za vse zgoraj navedene vode do 15. junija 1993;

(b) glede trdnih odpadkov in močno kislih odpadkov, ki nastajajo v obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo klorov postopek:

— za vse zgoraj navedene vode do 15. junija 1993.

Člen 5

Državam članicam, ki imajo v zvezi z začetki uporabe, navedenimi v členu 4, resne tehnične in ekonomske težave, lahko Komisija odobri podaljšanje roka, pod pogojem, da do 15. junija 1993 predložijo program za učinkovito zmanjšanje odvajanja teh odpadkov. Posledica tega programa mora biti dokončna prepoved odvajanja teh odpadkov do 30. junija 1993.

⁽¹⁾ Ta opredelitev zajema tudi močno kisle odpadke, ki so bili razredčeni tako, da vsebujejo 0,5 % ali manj proste klorovodikove kisline.

⁽²⁾ „Ladje in zrakoplovi“ pomenijo kakršna koli vodna in zračna plovila. V ta izraz so vključena tudi plovila na zračno blazino, jadralna plovila z lastnim pogonom ali brez njega ter pritirjene ali plavajoče ploščadi.

Komisijo je treba najpozneje v treh mesecih od sprejetja te direktive obvestiti o vsakem takem primeru ter se z njo o tem posvetovati. Komisija obvesti druge države članice.

Komisijo je treba najpozneje v treh mesecih od sprejetja te direktive obvestiti o primerih, o katerih se je treba z njo posvetovati. Komisija obvesti ostale države članice.

Člen 6

Države članice morajo sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da se odvajanje odpadkov zmanjša v skladu z naslednjimi določbami:

(a) pri obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek:

- se mora odvajanje šibko kislih in nevtraliziranih odpadkov do 31. decembra 1993 v vse vode zmanjšati na vrednost, ki ne presega 800 kg celotnega sulfata na tono proizvedenega titanovega dioksida (to so ioni SO_4 iz proste žveplove(VI) kisline in kovinskih sulfatov);

(b) pri obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo klorov postopek:

- se mora odvajanje šibko kislih odpadkov, obdelanih odpadkov in nevtraliziranih odpadkov do 15. junija 1993 v vse vode zmanjšati na naslednje vrednosti celotnega klorida na tono proizvedenega titanovega dioksida (to so ioni Cl^- v prosti klorovodikovi kislini in v kovinskih kloridih):

- 130 kg pri uporabi naravnega rutila,
- 228 kg pri uporabi sintetičnega rutila,
- 450 kg pri uporabi žlindre.

Če obrat uporablja več kot eno od navedenih vrst rude, veljajo vrednosti, ki so sorazmerne uporabljenim količinam posamezne rude.

Člen 7

Razen v primeru celinskih površinskih voda lahko države članice preložijo rok, naveden v točki (a) člena 6, najpozneje do 31. decembra 1994, če to zahtevajo resne tehnično-ekonomske težave in pod pogojem, da do 15. junija 1993 predložijo Komisiji program učinkovitega zmanjšanja odvajanja teh odpadkov. Ta program mora omogočati doseganje naslednjih mejnih vrednosti na tono proizvedenega titanovega dioksida do postavljenih rokov:

- šibko kisli odpadki in nevtralizirani odpadki: 1 200 kg — 15. junij 1993,
- šibko kisli odpadki in nevtralizirani odpadki: 800 kg — 31. december 1994.

Člen 8

1. Države članice se lahko glede zahteve iz člena 6 odločijo za uporabo ciljev kakovosti, skupaj z ustreznimi mejnimi vrednostmi, kar izvedejo tako, da so vplivi na zaščito okolja in na preprečevanje izkrivljanj konkurence enakovredni učinkom mejnih vrednosti, ki jih predpisuje ta direktiva.

2. Če se država članica odloči za uporabo ciljev kakovosti, mora Komisiji predložiti program ⁽¹⁾, v katerem prikaže, da ukrepi glede varovanja okolja in preprečevanja izkrivljanj konkurence dosega enakovredne učinke kot mejne vrednosti, in sicer do rokov, ko se v skladu s členom 6 začnejo te mejne vrednosti uporabljati.

Ta program je treba Komisiji predložiti najmanj šest mesecev, preden namerava država članica uvesti cilje kakovosti.

Komisija program oceni v skladu s postopki, določenimi v členu 10 Direktive 78/176/EGS.

Komisija mora obvestiti ostale države članice.

Člen 9

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se emisije snovi v zrak zmanjšajo v skladu z naslednjimi določbami:

(a) pri obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo sulfatni postopek:

- (i) se morajo emisije prahu v zrak do 31. decembra 1993 zmanjšati na vrednost, ki pri večjih virih ne presega 50 mg/nm^3 ⁽²⁾, pri preostalih virih ⁽³⁾ pa 150 mg/nm^3 ⁽²⁾;
- (ii) se morajo emisije SO_x v zrak iz vira, v katerem potekata razklop in kalcinacija pri proizvodnji titanovega dioksida, do 1. januarja 1995 zmanjšati na vrednost, ki ne presega 10 kg SO_2 na tono proizvedenega titanovega dioksida;

⁽¹⁾ Te informacije so navedene v členu 14 Direktive 78/176/EEC ali ločeno, če je to potrebno.

⁽²⁾ Kubični meter pri temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa.

⁽³⁾ Države članice morajo Komisijo obvestiti o manjših virih, ki niso zajeti v meritve.

- (iii) države članice morajo zahtevati namestitve naprav za preprečevanje emisije kapljic kisline;
 - (iv) odpadni plini iz obratov za koncentriranje odpadnih kislin ne smejo vsebovati več kot $500 \text{ mg/nm}^3 \text{ SO}_x$, računano kot SO_2 ⁽¹⁾;
 - (v) naprave za praženje soli, ki nastajajo pri obdelavi odpadkov, morajo biti opremljeni z najboljšo, a ne pretirano drago tehnologijo za zmanjševanje emisije SO_x , ki je na voljo;
- (b) pri obstoječih industrijskih obratih, ki uporabljajo klorov postopek:
- (i) se morajo emisije prahu v zrak do 15. junija 1993 zmanjšati na vrednost, ki pri večjih virih ne presega 50 mg/nm^3 ⁽²⁾, pri preostalih virih ⁽³⁾ pa ne več kot 150 mg/nm^3 ⁽²⁾;
 - (ii) se mora do 15. junija 1993 vsebnost klora v odpadnih plinih zmanjšati tako, da povprečna dnevna koncentracija ne presega 5 mg/nm^3 ⁽⁴⁾, in da vrednost 40 mg/nm^3 ni nikoli presežena.
2. Ta direktiva ne vpliva na Direktivo 80/779/EGS.
3. Postopek za nadziranje referenčnih meritev emisij SO_x v zrake je določen v Prilogi.

Člen 10

Države članice morajo vrednosti in zmanjšanja, navedena v členih 6, 8 in 9, nadzirati ob upoštevanju dejanske proizvodnje vsakega obrata.

Člen 11

Države članice morajo sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da je za vse odpadke industrije titanovega dioksida, zlasti odpadke, za katere velja prepoved odvajanja ali odmetavanja v vodo ali emisij snovi v zrak:

- preprečeno njihovo nastajanje ali, kjer je to tehnično ali ekonomsko izvedljivo, da so ponovno uporabljeni,
- so ponovno uporabljeni ali odstranjeni, ne da bi ogrožali človekovo zdravje ali škodovali okolju.

Isto velja za odpadne snovi, ki nastajajo pri ponovni uporabi ali obdelavi zgoraj navedenih odpadkov.

Člen 12

1. Države članice, ki še niso sprejele potrebnih ukrepov za uskladitev s to direktivo, morajo to storiti najpozneje do 15. junija 1993. Komisijo morajo nemudoma obvestiti o nacionalnih predpisih, ki so jih sprejele za uskladitev s to direktivo.

Ko države članice sprejmejo te predpise, se v njih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Postopek sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice morajo sporočiti Komisiji besedila določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 13

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. decembra 1992

Za Svet

Predsednik

M. HOWARD

⁽¹⁾ Komisija lahko za nove postopke koncentriranja odobri drugačne vrednosti, če države članice dokažejo, da tehnologij za doseganje teh standardov ni na voljo.

⁽²⁾ Kubični meter pri temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa.

⁽³⁾ Države članice morajo Komisijo obvestiti o manjših virih, ki niso zajeti v meritve.

⁽⁴⁾ Velja, da te vrednosti ustrezajo največji količini šestih gramov na tono proizvedenega titanovega dioksida.

PRILOGA

Postopek za nadzorovanje referenčnega merjenja emisij plinastega SO_x

Pri izračunavanju količin SO₂, SO₃ in kapljic kisline, izraženih kot SO₂, ki jih emitirajo posamezni obrati, je treba upoštevati volumen nastalega plina med potekom določenih operacij ter povprečno vsebnost SO₂/SO₃, merjeno v istem obdobju. Pretočno hitrost in vsebnost SO₂/SO₃ je treba določiti pri enakih pogojih, t.j. pri enaki temperaturi in vlažnosti.
